

Plan van de 1ste verdieping van het Leuvens gerechtshof, opgesteld door ingenieur Jean Ronse op 1/3/1948. Op het plan zijn de lokalen van de gerechtelijke politie (oranje), het parket van de procureur des Konings (geel), de griffie van eerste aanleg (groen) en de onderzoeksrechters (blauw) aangeduid. Collectie Rijksarchief Leuven.

Foto van de toegang tot de zittingszaal van de boetstrafelijke (heden correctionele) rechtbank op het gelijkvloers, [1930]. Collectie Leuven Weiler - André Crèvecoeur.

Zicht op de bijgebouwde vleugel aan de zijde van de Vaartstraat. Foto Lander Loeckx.

Specifiek voor de gerechtelijke werking voorziet het gebouw vier grote zittingszalen: op het gelijkvloers voor de boetstrafelijke (heden correctionele) rechtbank en het vrederecht, op de 2de verdieping voor de handels- en burgerlijke rechtbank. Naast de zittingszalen bevinden zich de beraadslagingslokalen. De kantoren van voorzitters, rechters, griffiers en administratief personeel, bevinden zich nabij de zittingszalen waaraan zij verbonden zijn. Om de samenwerking tussen rechters en griffiers te vergemakkelijken, zijn hun kantoren vaak door middel van een tussendeur verbonden. Naast de beraadslagingszaal van de correctionele rechtbank, is ruimte voorzien voor een bibliotheek. De linkervleugel op de 1ste verdieping is in 1930 hoofdzakelijk gereserveerd voor het parket van de procureur des Konings, die onder andere de strafvordering in eerste aanleg uitvoert. Vlakbij bevinden zich cellen voor tijdelijke opsluiting van verdachten en het kantoor van de schouwarts. Nog op de 1ste verdieping zijn er drie lokalen voor onderzoeksrechters. In de kelder bevinden zich archiefruimtes, cellen, een verwarmingsinstallatie, een werkplaats en een opslagplaats voor kolen en hout.

Voor de gerechtelijke politie zijn in de eerste plannen van het gerechtshof vijf lokalen voorzien, al is het – afgaand op de plannen van 1927 en 1930 – niet duidelijk of die bij de ingebruikname van het gebouw ook daadwerkelijk zijn toegewezen. Het betreft immers een relatief

jong orgaan dat pas in april 1919 in het leven is geroepen. In tegenstelling tot enkele andere, beschikte het Leuvense parket in deze beginjaren nog niet over eigen officieren. Mogelijk is er daarom op de plannen van 1927 en 1930 geen ruimte aan deze dienst toegewezen. Plannen uit 1948 tonen aan dat de gerechtelijke politie twee decennia later wel haar plaats heeft opgeëist in het gebouw, ten koste van de lokalen van de dienst registratie die aanvankelijk op de 1ste verdieping gelegen waren.

De laatste grote aanpassingen aan de indeling van het gerechtshof vinden plaats in 1988 en 1996. Na afbraak van het aanpalende bioscoopcomplex in de Vaartstraat volgt in de periode 1988-1990 een uitbreiding met een nieuwe vleugel voor het parket van de procureur des Konings, de griffies van de handels- en arbeidsrechtbank, het arbeidsauditoraat en de gerechtelijke politie. Naar ontwerp van architecten F. De Smet en P. Doms telt ze vijf bouwlagen in hedendaagse functionele stijl. Een tweede grote wijziging betreft de inrichting van een assisenzaal in 1996. Nadat Leuven ingevolgd de Sint-Michielsakkoorden hoofdstad van de nieuwe provincie Vlaams-Brabant is geworden, dient er zich een assisenhof met alle bijbehorende gerechtelijke diensten te vestigen. Het hof neemt daarbij de plaats in van het vrederecht dat wegens plaatsgebrek verhuist en in 2001 definitief onderdak vindt in het gerestaureerde Villerscollege in de Vaartstraat.

De toegangsdeur tot de zittingszaal van het hof van assisen (eertjds vrederecht). Foto Lander Loeckx.